

detsentralizatsiji.html?fbclid=IwAR1Bs_82V8p9cEnlh998GqeSJQdT2wt9B3DuIO7yh3IhxpVDs9HWTzb9YLQ

4. SGPTD - Secondary Growth Poles and Territorial Development in Europe; Performance, Policies and Prospects URL: <https://www.espon.eu/programme/projects/espon-2013/applied-research/sgptd-secondary-growth-poles-and-territorial>

5. Доповідь Кабінету міністрів України про стан реалізації генеральної схеми планування території України за 2019 рік. Київ, 2020. 130 с.

6. Функціональні типи територій. ГІС ДП "ДІПРОМІСТО" URL: <https://mrbu.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=3cb1d5b652d24f2cb7d35cb9e5761ddd>

ІННОВАЦІЙНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Динник І.П., канд. наук з держ. упр., асистент кафедри публічного управління та адміністрування

Київський національний торговельно-економічний університет

На сьогоднішній день, новітні вектори розвитку сільських територій нашої держави вимагають використання сучасних інноваційних підходів для забезпечення можливості ефективного розвитку України в умовах децентралізації влади.

Уряд має затверджену стратегію регіонального розвитку до 2027 року, де значне місце відведено вирішенню проблем сільських територій. Але в умовах децентралізації жодна урядова стратегія чи політика не сприятиме реальному розвитку територій так, як активна і відповідальна позиція місцевих громад.

Розробка найбільш дієвих та інноваційних заходів по забезпеченню подальшого розвитку сільських територій є дуже важливим завданням для України в умовах децентралізації.

Так, виникають питання щодо можливості подальшого просторового розвитку деяких сільських територій, розробки ефективних механізмів забезпечення успіху при децентралізації, ефективності використання ресурсів для сприяння сталому розвитку сільських територій та підвищення якості життя людей [3, с. 102].

Роль органів державної влади та управління, місцевого самоврядування та механізмів децентралізації владних повноважень є в центрі уваги С. Майстро. Засади забезпечення сталого сільського розвитку є сферою інтересів Є. Бойка, В. Борщевського, В. Залізко, В. Збарського, І. Гнибіденка, С. Горлова, Ю. Губені, Г. Кваснікова, В. Кулика, В. Мацибори, О. Мельника, О. Павлова, М. Хвесика та ін.

На разі набувають значення механізми розвитку сільських територій та об'єднаних територіальних громад (далі - ОТГ) України в цілому, в умовах децентралізації, їх вплив на реальний добробут нації шляхом формування інформаційно-енергетичного поля розвитку сільських територій. Тобто постає

питання про необхідність запровадження концепції «SMART-COMMUNITY» як стратегії розвитку ОТГ [2, с. 96].

Реалізація концепції «SMART-COMMUNITY» як одного з напрямів відродження та розвитку сільських територій передбачає [1]:

1) сталий соціально-економічний розвиток ОТГ на принципах морально-етичного та патріотичного виховання, духовності, розумності, гуманності та розвитку свідомості молоді;

2) стратегічний розвиток ОТГ;

3) удосконалення процесів формування кадрового потенціалу та прийняття управлінських рішень;

4) активізацію ролі громадськості в управлінні територіальними громадами;

5) формування оптимальної моделі публічного управління ОТГ;

6) розвиток освіти та підвищення рівня виховання дітей, молоді та дорослих;

7) вивчення, формування та запровадження новітніх технологій у лісництві та розвитку лісових екосистем, поширенні практики перманентної агрокультури та органічного виробництва; інноваційного зеленого, сільського, культурного та світоглядного туризму; удосконалення та впровадження перспективних підходів у практику екологічного будівництва, архітектури, розбудови соціальної та виробничої інфраструктури населених пунктів; поширення систем альтернативної енергетики, використання джерел відновлюваної енергії; запровадження інноваційних виробництв та підприємництва.

Прикладом запровадження «SMART-COMMUNITY» як стратегії розвитку сільських територіальних громад є досвід спільної роботи Несолонської сільської ради Новоград-Волинського району Житомирської області, громадської організації «Гранідуб» та громадської організації «Лагульське об'єднання сталого землекористування» із розробки та впровадження стратегії територіального розвитку щодо розвитку сільських територій у контексті цільової програми «Родова садиба».

Головним у реалізації даної цільової програми є її ціннісно-духовна складова, а також побудова програм діяльності на принципах органічного виробництва, безвідходної життєдіяльності та ноосферної освіти виховання через організацію та функціонування екологічних і родових поселень в області.

Заслуговує на увагу роль розвитку духовності та становлення високого рівня свідомості і відповідальності мешканців територій за їх особистісний та загальний щодо територіальної громади розвиток. Зокрема представлено стратегічні розробки щодо планування та організації діяльності, як-то управління розвитком на основі діяльності громадських організацій та структуризації громади, виявлення активістів та створення комітетів вулиць, населених пунктів та громади в цілому. Запропоновано власну систему контролю та координації ходу виконання організаційного плану розвитку територіальної громади, що, в тому числі, включає створення обслуговуючого кооперативу як територієутворюючої юридичної організації з надання

комунальних послуг населенню, сприянню переробці та реалізації сільськогосподарської продукції тощо [1].

Отже, саме розумне зростання забезпечує покращення якості життя українців в селах, селищах, містах, сприяє розвитку громадської активності у об'єднаних територіальних громадах. Оскільки саме ОТГ є надійними партнерами для бізнесу і міжнародних проєктів, бо мають повноваження і ресурси для створення цікавих інвестиційних та інноваційних пропозицій і несуть відповідальність за прийняття усіх місцевих рішень.

Література:

1. Круглий стіл на тему «SMART-COMMUNITY як стратегія розвитку територіальних громад». URL: <http://znau.edu.ua/tidings/top-news/kruglij-stil-na-temu-smart-communityyak-strategiya-rozvitku-teritorialnikh-gromad#!IMGA0007>.

2. Лелеченко А. П., Васильєва О. І., Куйбіда В. С., Ткачук А. Ф. Місцеве самоврядування в умовах децентралізації повноважень: навч. посіб. К. : 2017. 110 с.

3. Термоса І. О. Аспекти сучасного розвитку сільських територій. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки*. С. 102-105.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В РЕСПУБЛІЦІ БІЛОРУСЬ: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Казак О. Г., канд. іст. наук, доцент кафедри політології

Білоруський державний економічний університет

У Республіці Білорусь система місцевого самоврядування представлена Радами трьох рівнів (первинний, базовий і обласний), що обираються на прямих і загальних виборах кожні чотири роки. Ради мають обмежені компетенції, оскільки більшість владних повноважень зосереджена в виконавчих комітетах (виконкомах), які не обираються населенням, підконтрольні і підзвітні в своїх діях Президенту, Раді Міністрів та вищим виконкомам і відповідальні перед Радою тільки з питань, віднесених до компетенції Ради.

Місцеві Ради мають обмежені контрольні повноваження щодо діяльності виконавчих комітетів. У відповідності зі ст. 47 Закону «Про місцеве управління і самоврядування в Республіці Білорусь» (2010 р.), голови виконкомів не рідше одного разу на рік зобов'язані подавати сесіям відповідних Рад звіти про діяльність виконкомів з питань, віднесених до компетенції Рад [1]. Однак зауваження депутатів про можливі прорахунки, які були допущені в роботі виконкомів, не обов'язково приведуть до кадрових переміщень чиновників, зміни бюджетної політики в майбутньому. Схожа ситуація існує і у сфері утвердження місцевими Радами програм економічного і соціального розвитку, бюджетів і звітів про їх виконання – ці процедури носять формальний характер. У зв'язку з цим рекомендується посилити контрольні повноваження місцевих Рад по відношенню до виконкомів. Зокрема, пропонується доповнити ч. 5 ст. 46 («Голова виконкому») Закону «Про місцеве управління і самоврядування в